

SVOBODNA SLOVENIJA

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

11 de julio - 11. julija 1996

LETO (AÑO) LV (49)
Stev. (Nº) 26

Lojze Rezelj, vicepresidente primero de Eslovenia Unida

¡Gracias, muchas gracias Argentina!

Alocución con motivo de la instauración del nombre República de Eslovenia a una plazoleta del Municipio de San Martín

Hace cuatro días los eslovenos hemos festejado el quinto aniversario de nuestra independencia. En este frío 29 de junio otro gran acontecimiento para nuestro país está sucediendo en el Partido de General San Martín donde el Intendente escribano Antonio Libonati, el dr. Švajgelj, propulsor de este proyecto, y todo el Concejo Deliberante, honró a todos los eslovenos y sus descendientes en este distrito, nombrando a estas plazoletas que hoy inauguramos con el nombre de la República de Eslovenia. Permítanme pronunciar unas palabras en nombre de la Asociación Civil Eslovenia Unida y nuestro Hogar Esloveno "Rincón de mi Patria" de San Martín. Es este un muy feliz acontecimiento para la comunidad eslovena en la República Argentina y especialmente para los que casi medio siglo vivimos en San Martín. Los eslovenos estamos diseminados a lo largo y a lo ancho del país, pero un gran número reside en San Martín y sus alrededores.

Eslovenia, enclavada en el corazón de Europa es un país chico con 20.256 kilómetros cuadrados y dos millones de habitantes. Muchos compatriotas han emigrado en distintas épocas a la República Argentina. Los primeros emigrantes llegaron a estos pagos ya a fines del siglo pasado con pasaportes austríacos e italianos, bajo cuyo dominio estaba en aquellos tiempos nuestra nación. Todavía quedan rastros de esta oleada inmigratoria en distintas provincias argentinas.

En la década de los años 30 llegaron al país numerosos eslovenos. Formaron sus centros en Rosario y en los barrios de La Paternal, Devoto y Saavedra de Buenos Aires. Los inmigrantes eslovenos se destacaron siempre por su trabajo honrado y responsable. Sin olvidar su país de origen colaboraron eficazmente en la construcción de su nueva patria. Largo sería enumerar los nombres de eslovenos que se destacaron en la Argentina.

Nuestros recuerdos retroceden 48 años, cuando en los campos de refugiados de guerra varios miles de mujeres, niños y hombres eslovenos desplazados de sus hogares por el avance de crueles fuerzas comunistas rusas y yugoslavas buscaban desesperadamente salir de una situación harto difícil. Eramos gente sin patria y sin derechos humanos. Poderosos países adalides de la libertad y democracia enviaban sus misiones para atender a los refugiados, pero aceptaban solamente trabajadores jóvenes y fuertes, rechazando las familias con niños y personas de edad. Agradable fue nuestra sorpresa, cuando gracias a la gestión personal del "cura gaucho" esloveno padre Janez Hladnik, el presidente de los argentinos en aquel entonces el general Perón permitió emigrar a la Argentina a todos los eslovenos, que deseaban venir a esta bendita tierra.

En los años 1948 y 1949 llegamos al país casi 7.500 eslovenos procedentes de distintos campos de refugiados de Europa. El pintoresco poncho argentino se enriqueció con nuevos hilos de distintos colores. En un marco de plena libertad y respeto pudimos desarrollar una intensa vida cultural, social y religiosa, creando centros eslovenos en la Capital Federal y distintos lugares del Gran Buenos Aires, como así también en Mendoza y en Bariloche.

Nutriéndonos de nuestras milenarias raíces eslovenas contribuimos al crecimiento de este noble país que es hoy patria de nuestros hijos y nietos.

Hoy rendimos nuevamente un agradecido homenaje a esta generosa Nación Argentina, que nos dio la posibilidad de rehacer nuestras vidas en paz y libertad. Profundamente conmovidos y agradecidos a las autoridades de este Municipio y a la Argentina toda, sentimos nuevamente la necesidad de decir:

¡Gracias, muchas gracias, Argentina! ¡Al gran pueblo argentino, salud!

Zgodilo se je v Sloveniji

Dobri odnosi z Avstrijo

Na krajevnem obisku v Sloveniji se je mudil avstrijski predsednik Thomas Klestil. S slovenskim predsednikom Milanom Kučanom sta razpravljala o vprašanih, ki so pomembna za obe državi, in sicer o evropskih integracijah, položaju na Balkanu, volitvah v Rusiji in o bilateralnih odnosih sosed. Obisk avstrijskega predsednika sodi v okvir rednih vsakoletnih srečanj.

Sporazum spodbujanju vlaganj

Slovenija je 3. julija podpisala sporazum o zaščiti in spodbujanju vlaganj z Veliko Britanijo in severno Irsko. Podpisnik s slovenske strani je minister za ekonomske odnose in razvoj Janko Deželak, s strani Združenega kraljestva pa veleposlanik Gordon McKenzie.

Državljeni BiH v Slovenijo
le z vizumom

Državljeni Bosne in Hercegovine bodo poslej lahko vstopali ali potovali v tranzitu preko naše države le z vizumi. Po sprejetem sklepu slovenske vlade o uvedbi vizumov za državljane BiH je to v vladnih krogih v BiH naletelo na precejšnje negativne odzive. Neglede na grožnjo o povratnem ukrepu, s katerim bi slovenski državljani morali pot v BiH razpolagati z vstopnim vizumom, se v zunanjem ministertvu v Sarajevu se niso odločili. Mimogrede, tudi v Nemčiji in ostalih evropskih državah državljani BiH, Srbije in Črne gore ne morejo vstopati brez vizumov.

Generalni direktor RTV-ja v pokoj

S tajnim glasovanjem so na svetu RTV na podlagi zakona o delavnih razmerij in zakona o zavodih ter statuta javnega zavoda RTV sprejeli sklep, s katerim bo generalni direktor Žarko Petan, s 25. julijem izpolnil pogoje za pridobitev pravice do polne pokojnine. S tem dnem mu preneha delovno razmerje in funkcije, ki jo danes opravlja. Dolžnost generalnega direktorja, bo kot vršilec dolžnosti s 26. julijem nastopil Peter Mori.

37 olimpijcev v Atlanto

Izvršni odbor Olimpijskega komiteja Slovenije je na izredni seji sprejel sklep, s katerim je dokončno odločil, koliko šport-

nikov bo Slovenija imela na olimpijskih igrah. Dokončno so obveljala merila odbora, po katerem naj se olimpiade udeležijo tisti športniki, ki imajo možnost z rezultati dokazati svojo vrhunsko raven. Tako ostaja Slovenija pri 37 olimpijcih, ki se bodo predstavili na olimpiadi v Atlanti.

Dr. Davorin Kračun — zunanji minister

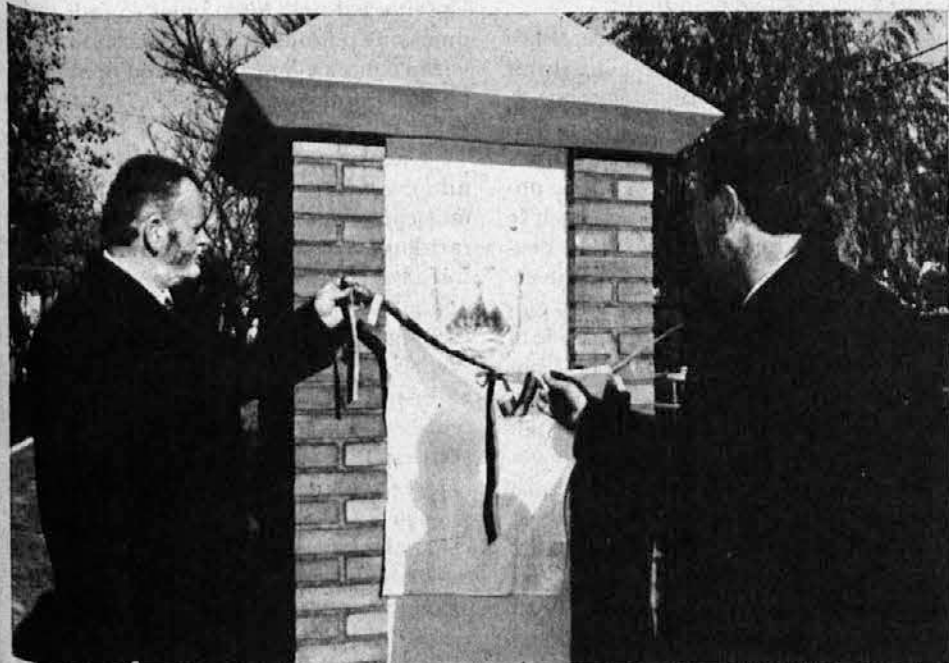
Predsednik vlade dr. Janez Drnovšek je te dni poslal v parlament predlog vlade, da za zunanjega ministra imenujejo dr. Davorina Kračuna, ki je bil včasih minister za ekonomske odnose in razvoj. Krščanski demokrati podpirajo to odočitev. Manj pa so mu naklonjene opozicijske stranke, ki so mnenja, da Kračun kot ekonomist nima nobenih izkušenj na diplomatskem polju.

Referendumi

Prvo zahtevo po referendumu za državni zbor je vložila Janševa SDSS. Predlagali so pravico do odpoklica poslanca ter predlog za volitev v večinski sistem. Za to so morali zbrati 40.000 podpisov državljanov, kar so tudi dobili (za večinski sistem) in 30.000 podpisov za spremembe ustave za odpoklic poslanca. Kmalu zatem je svoj predlog za referendum vložil tudi Kristanov državni svet. Jasno je bilo, da gre za konkurenčni maneuver Janši.

Prejšnji teden v sredo je LDS s podporo nekaterih poslancev SLS, SNS, SND in DSS vložila nov predlog za uvedbo čistega proporcionalnega sistema. Slovenija naj bi bila tako ena sama volilna enota, hkrati z izvolitvijo poslancev pa naj bi volili tudi vladnega predsednika. Zahtevali so tudi, da naj se njihov referendum izvede hkrati z vsemi drugimi, že vloženi referendumski zahtevami. Volilci bi po tem predlogu izbirali med 88 kandidati na strankarskih listah. Število sedežev za posamezne liste v parlamentu bi bilo tako sorazmerno z deležem oddanih glasov za to listo. Najprej bi bili izvoljeni tisti kandidati, ki bi dobili največ glasov. Tak sistem naj bi imeli tudi v Izraelu in na Nizozemskem. LDS predlaga tudi povečanje pooblastil državnemu svetu.

Od dopisnika iz Slovenije

Zgoraj: veleposlanik Republike Slovenije dr. Janez Žgajnar in predstavnik Sanmartinskogajnar odkrivata slovenski grb na znamenju pri cesti República de Eslovenia. (Foto: Oscar)

Proslava slovenskega državnega praznika na veleposlaništvu

Slovensko veleposlaništvo v Argentini je praznovalo državni praznik z dvema prireditvama. Prva je bila diplomatski sprejem v elegantnem salonu v diplomatskem delu mesta, druga pa sprejem za slovenske izseljence dne 26. junija.

Za to priliko so bili povabljeni odborniki in drugi predstavniki javnega življenja kakor tudi kulturni odličniki vseh slovenskih naseljencev, novih in starih, in sicer v rezidenco našega veleposlanika v lepem predmestju Martínezu, ki so jo ta dan predstavili rojakom.

Na obilni udeležbi povabljenec je pričel proslavo s slovensko pesmijo solist Andrej Rezelj, nato je zbrane pozdravil veleposlanik dr. Janez Žgajnar, ki je poudaril važnost osamosvojitve za vse Slovence, predvsem še za izseljence, ki jim je sedaj veleposlaništvo lahko v zaslombo in pomoč.

Veleposlanik je povabil na ogled rezidence, kjer so bile obešene v okras slike med nami živečih slikarjev: Beatriz Tomšič, Amalia Pérez Molek, Bara Remec, Milan Volovšek, Ivan Bukovec in Andrejka Dolinar ter kiparska dela Marjana Gruma in Ivana Bukovca.

Veliko pozornost so vzbujale umetniške slike slovenskih impresionistov, Jakopiča in drugih, ki so bile tudi razstavljene v rezidenci. Ta dejansko umetniška razstava slovenskih impresionistov, kot je še ni bilo med nami, je namreč uspeh veleposlaništva in predvsem svetnika Matjaža Puca, ki je te slike dobil od lastnika Milana Langusa, ki jih je prepustil Sloveniji oziroma njeni umetniški galeriji v Ljubljani. To neprecenljivo bogastvo lepote je bilo v umetniški užitek in v dostojno proslavitev državne samostojnosti.

Prisilna upokojitev

V Sloveniji se v zadnjih tednih vrstijo represivni in nezakoniti postopki proti časnikarjem in vodilnim ljudem v javnih glasilih, ki so v preteklosti kakor koli kritično obravnavali sedanjo oblast, ki jo sestavljajo predvsem neokomunisti.

Zadnji tak primer je nelegitimna zamenjava direktorja nacionalne TV, uglednega kulturnika Žarka Petana. Čeprav se njegov mandat izteče šele leta 1997 in čeprav je bil na mesto direktorja imenovan v

nacionalnem parlamentu, ga je Svet RTV z enim glasom večine na zadnji seji razrešil dolžnosti, češ da je izpolnil pogoje za upokojitev. Zaradi nelegitimne razrešitve bo v četrtek, 11. julija civilno društvo Združene za demokratizacijo javnih glasil pripravilo mirne demonstracije pred zgradbo RTV. — SDS in nekatere druge opozicijske stranke so protest že podprle in pozvale svoje člane, da se ga udeležijo.

Informacija SDS

SKD zahteva ponovno glasovanje o Daisingerju

Poslanska skupina Slovenskih krščanskih demokratov je na Državni zbor Republike Slovenije našlo predlog, da se na seji DZ pri 21. točki „Volitve in imenovanja“ ponovno glasuje o izvolitvi mag. Mitje Deisingerja v sodniško funkcijo, na sodniško mesto vrhovnega sodnika na Vrhovnem sodišču Republike Slovenije.

Glede na to, da sodni svet vztraja pri ponovnem kandidiranju mag. Mitje Daisingerja, pri čemer se utemeljeno sklicuje na

načelo pravne države, poslanska skupina SKD meni, da je njen predlog za ponovno glasovanje še na 40. seji, utemeljen.

Omenjenega sodnika so na mesto vrhovnega sodnika predlagali po predhodnem domenu v vladi ter so ga odobrili vsi za to odgovorni dejavniki in komisije, v parlamentu pa so brez debate ali obrazložitve levičarski poslanci glasovali proti njegovi namestitvi.

Informacija SKD

Tretji tabor Slovencev po svetu

Zakaj se je tako težko vrniti v Slovenijo?

V zavodu sv. Stanislava v Šentvidu je v soboto, 6. julija, potekal tretji tabor Slovencev po svetu, ki ga je pripravilo Izseljensko društvo Slovenija v svetu.

Udeleženci — Slovenci, ki živijo v Argentini, Španiji, ZDA, Nemčiji in drugih državah — so govorili o ovirah, zaradi katerih se ne odločijo za vrnitev v domovino. Med vzroki so nepravna država, neresni denacionalizacijski postopki, nepopravljene kivice, ukradeno in nevrnjeno premoženje, državljanstvo, dvojno državljanstvo, obdavčene pokojnine, razredni zakoni, sovražno okolje, volitve in še marsikaj drugega.

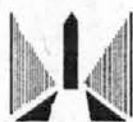
Dr. Peter Urbanc je med drugim poudaril, da smo zaradi teh napak večji del

našega izseljenstva v zadnjih šestih letih izgubili. „Ostajamo folklor, turisti. To, češar ni mogel napraviti komunizem, je skoraj v polni meri zdaj uspelo strankam, ki delujejo pod novimi imeni,“ je opozoril Urbanc.

Vabilu k okrogli mizi so se odzvali tudi predsedniki štirih strank slovenske mladosti Lojze Peterle, Janez Janša, Marjan Podobnik in Vitomir Gros. Obljubili so, da bodo med drugimi poskrbeli za ustrezno zastopnost v državnem zboru.

Tabor so končali z mašo, ki jo je v novi kapeli Zavoda sv. Stanislava skupaj s somaševalci daroval ljubljanski nadškof in metropolit dr. Alojzij Šuštar. V pridigi je izrazil upanje, da bo imela škofijska klasična gimnazija velik pomen za slovenski narod.

Marija Primc - „Slovenec“

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Antonio Mizerit

Vsak poraz boli, zlasti še, če te niso „natepli“, marveč dejansko „pohodili“. Zato je razumljivo, da je v vladni stranki nastal izreden vihar, potem ko na volitvah v prestolnici niso prejeli niti 20% glasov, zasedli tretje mesto in je župan Domínguez komaj prehitel le mladega uskokoka Béliza.

RAČUNI NE ŠTIMAJO

Zanimivo je, kakšno taktiko zavzema vsaka skupina. Nihče, razen podpredsednika Ruckaufa, noče priznati kake lastne krivde. Dejansko ni bilo zapaziti v vladni stranki poštene avtokritike. Najprej je v nemilost padel minister Cavallo, češ, njegova gospodarska politika je kriva poraza, nato Béliz, Patricia Bullrich in drugi, ki so prešli iz vladne stranke, ker da z njihovimi glasovi poraz vsaj ne bi bil tako hud; končno celo Duhalde in Ramón Ortega, katera so dolžili prezgodnjega puljenja za bodoče predsedništvo in s tem odbijanja volilcev, katere skrbijo današnji problemi.

Predsednik Menem se je hitro znašel in napravil red. Najprej je potrdil ministra, nato izjavil, da on nikakor ne misli ponovno kandidirati leta 1999 (razumel je sporočilo prestolniških volitev, kljub temu, da je skušal omalovaževati zmago radikalov) in končno izjavil, da sta Duhalde in Ortega „naravna kandidata“ za predsedništvo leta 1999. Da se o letu 1999 sploh ne govori, kaže kako malo je peronizem navezan na perečo vsakdanjost. Ko na vseh koncih in krajih grozi požar, oni mirno sanjajo o zmagi čez tri leta.

Seveda: Računi jim ne štimajo. Še pred tremi meseci so bili prepričani, da bodo zmagali tudi v prestolnem mestu. Pred mesecem so vedeli, da zmaga ni mogoča, a upali so na časten poraz. Danes samo iščejo krivce, a seveda zunaj, ne tam, kje je izvor njihovih težav: pri ljudeh, prebivalcih mesta, ki jim je znova pokazalo hrbet.

Niso si edini niti v tem, kako naj postopajo z upornimi skupinami, ki so podprle Béliza. Nekateri so enostavno zahtevali izgon iz stranke; drugi so svetovali, naj se jih raje pridobi s ponudbo važnejših položajev v stranki. A vse je prepočasno. Medtem je Patricia Bullrich, najmočnejša Béližova zaslomba v stranki, že v svojem krogu izjavila, da je postala članica stranke „Nueva Dirigencia“. Presedlala je, ker ima že zagotovljenih dovolj glasov, da na prihodnjih volitvah ostane v kongresu kot kandidatkinja na listah Béližove stranke.

Seveda, tudi to je prerokovanje. Nihče dejansko danes ne ve, kam se bo obrnil peronizem in njegovi voditelji. Jasno je sicer, da bo tekma za predsedniško kandidaturu res med Duhaldejem in Ortego, a s kom se bo zvezal eden in drugi, je še popolna neznanka. In obenem bomo imeli še pred tem, prihodnje leto, vsedrjavne poslanske volitve. Številne peronistični guvernerji zato z nezaupanjem in nejevoljo gledajo na prestolniški poraz. Trdijo, da je to izredno slab zgled. Računajo, da bi ta poraz lahko negativno vplival v notranjosti, zlasti še, ker poslanske volitve niso tako odločilne, in bodo ljudje bolj svobodno volili kot tedaj, ko gre za volitev predsednika in guvernerjev. Boje se torej, da bi porast radikalov v prestolnici ojačil stranko tudi v notranjosti, zlasti v provincih, kjer so radikali tradicionalno močni (npr. Santa Fe ali Entre Ríos) in pa tam, kjer tudi Solidarnostna fronta že precej trdno stoji.

Drug zanimiv pojav pa je, da se vedno bolj pogosto čujejo v vladni stranki zahteve po „peronizaciji“. Kaj to pomeni? Zah-

tevajo, da vlada in stranka znova prevzame smoter socialnega skrbstva, socialnega blagostanja. Vsa dosedanja doba „liberalizacije“ je sicer zagotovila monetarno stabilnost, povzročila pa je toliko socialne škode, da je stranka ne more več prenesti. In boji jo se, da bi celotna struktura peronizma končno zašla v krizo. V samem peronizmu se tudi že čujejo glasovi, ki kažejo na dejstvo, da ves ta socialni dolg ni pripomogel k rešitvi gospodarskih problemov. Država je danes še bolj zadolžena kot pred leti, kljub temu, da ni inflacije; prave stabilnosti ni, kot tudi ne produktivnega razmaha, medtem ko že preti kak socialni izbruh kot pred tednom na jugu države. Vse to so dejstva, ki jih ni mogoče zanikati, niti iskati krivde vedno pri raznih spravnihih kozlih.

RAČUNI OPOZICIJE

Medtem pa opozicija slavi zmago in dela načrte za bodočnost. Zmago si delijo radikali in frentisti, ali bolj posebej, De la Rúa in Graciela Fernández Meijide. Med njima tečejo pogovori, kakor organizirati mesto, kateremu je najprej treba izglasovati statut ali mestno upravo, in nato, kako ga upravljati, ko nobena izmed sil nima lastne večine. Sodelovanje med radikali in frentisti je naenkrat zadobilo lepši obraz. Po volilnih spopadih je bilo naenkrat vse pozabljeno.

Vendar so tudi med opozicijo pomisleki. Radikali vedo, da ni zmagala stranka marveč osebno De la Rúa. Pri Solidarni fronti pa so tudi spoznali, da nimajo v zakupu večine glasov, in da La Porta ni bil najboljši kandidat. In še, da je morda Bordón imel prav, ko je vabil Béliza vsaj na odprte notranje volitve, po katerih bi njegovi glasovi ostali v Fronti in ji pomagali do gotove zmage. Vendar je debata pri njih bolj mirna in bolj tiha kot pa v peronizmu.

Pri radikalih pa si marsikdo skuša prilaistiti zasluge za zmago. A očitvidno je, razen De la Rúa, nihče ne more spraviti v lasten žep. Dosedanji senator in bodoči župan pa že gleda na predsedniško kandidaturu. Doslej mu je bila vedno oddaljena. Sedaj pa kaže, da bo čez tri leta vendarle lahko poizkusil srečo. Že sedaj se je pričelo govoriti o skupnem nastopu opozicije. Marsikdo sanja, da bi se leta 1999 skupno predstavili radikali in Fronta v enotni povezavi, s čimer bi imeli edinstveno možnost premagati peronizem. Seveda so tudi to bolj ugibanja kot pa resna možnost. Manjka še troje dolgih let in vmes so tudi prej omenjene poslanske volitve, ki bodo tudi važen činitelj v tem zblíževanju opozicije. Ni da bi prehiteli dogodke, ki se vsakakor hitro odvijajo.

V tem ozračju pa je kaj neprijetno odjeknilo več primerov nasilja. Že zadnjič omenjenim napadom na državne tožilce, ki raziskujejo delovanje neke „mafije zlata“, je treba sedaj pridati še zapleten in nejasen dogodek napada na stanovanje predsednikovega brata senatorja Edvarda Menema. Predno se bo dokončno izkazalo, če gre za navadne tatove ali za politični atentat (in tudi še potem), se mnogi sprašujejo, kam vodi vse to, in kakšno je stanje družbe, kateri so ti dogodki možni in vedno bolj pogosti. In znova pride na dan vprašanje korupcije, kateri so zapadli vplivni krogi, celo v vladi sami in ki doslej niso našli ne primerne odgovora, še manj primerne kazni. Bivši guverner Angeloz, ki stoji pred sodiščem, je osamljen primer sodniške doslednosti, pa še on je član opozicije. Mnogi se torej upravičeno sprašujejo, kdaj bodo prišli na vrsto vladni možje.

Dr. Vital Ašič

Proslava slovenske državnosti

(Nadaljevanje in konec)

To novo doživetje državnosti pa prinaša kup vprašanj, problemov in negotovosti.

Istočasno ko uživamo veselje, da nas svet prizna kot polnoletne in zrele člane svetovne družine narodov, se kar naenkrat znajdemo pred popolnoma novimi okoliščinami, v pravi krizi, ki je značilna za prelomne situacije. Pomislimo le na pretres, ki ga povzroči npr. padec dolgoletnega diktatorskega režima, smrt avtoritarnega očeta v družini, razporoka (v našem primeru razporoka z Jugoslavijo), globoka ekonomska preusmeritev države itd.

Vsi smo bili na jasnem nad skupnim ciljem lastne državnosti. Ko pa je treba to samostojnost vpeljati v vsakdanje življenje, si nujno zastavimo vprašanje: kako in čemu res samostojna država?

Politična formacija države je okvir v katerem naj bi slovenski narod kolektivno dosegel svoj optimum v svoji izraziti identiteti.

Iz morda širšega filozofskega stališča bi smisel narodne državnosti lahko povzeli po argentinskem pisatelju, prijatelju Slovencev, Ernestu Sábatu, ki je rekel takole: „En un mundo cada vez más abstracto, la nación es el mayor y más elevado baluarte de la re-humanización del hombre.“

Isti pisatelj ugotavlja s ponosom narodno identiteto Slovencev, katere imenuje „antigua y noble nación... que con un par de millones de seres humanos tiene el justificado orgullo de su gran cultura, identidad idiomática y espiritual“ (La Nación, 7. julija 1991)

Preambula slovenske Ustave tudi jasno ugotavlja, da izhaja Ustava iz zgodovinskega dejstva, da smo Slovenci v večstoletnem boju za narodno osvoboditev izoblikovali svojo narodno samobitnost in uveljavili svojo državnost.

Slovenska država je torej končni izraz večinske politične volje slovenskega naroda. Z vzpostavitvijo slovenske države ter njene ustave prehajamo v novo družbeno ureditev, ki izhaja iz osnov parlamentarne sistema, utemeljenega na demokratični družbeni ureditvi, neodvisnosti posameznika, tako v njegovih temeljnih pravicah in svoboščinah, pa tudi v njegovi svobodi na vseh področjih dejavnosti tako na gospodarskem kot na duhovnem.

Besede tega zadnjega odstavka so uvod k izdaji slovenske Ustave predsednika skupščine RS Franceta Bučarja.

Tako so bili začrtani cilji našega državnega življenja.

Je slovenska država danes res izraz prave politične volje slovenskega naroda?

Je slovenska država dejansko na poti v demokratično republiko in pravno in socialno državo v smislu 1. in 2. člena ustave?

Pripomore slovenska država k državljanski slogi in miru po določilih 3. člena ustave, ko proglašajo Slovenijo državo vseh svojih državljanov in državljanov?

Priraja in izpolnjuje slovenska država svojo zakonodajo v skladu demokratične in pravne države?

Imamo res vsi Slovenci, doma in po svetu, zagotovljene pravice enakosti pred zakonom, ki jo zagotavlja 14. člen Ustave, ki ga zaradi izredne važnosti dobesedno navajam: „V Sloveniji so vsakomur zagotovljene človekove pravice in temeljne svoboščine, neglede na narodnost, raso, spol, jezik, vero ali drugo prepričanje, gnetno stanje, rojstvo, izobrazbo, družbeni položaj ali katerokoli drugo osebno okoliščino.“

Izpolnjuje Slovenska država pravico do sodnega varstva, kjer zagotavlja „pravico državljanov do neodvisnega sodstva in brez nepotrebne odlašanja“ (čl. 23)?

So res vse verske skupnosti enakopravne (7. člen)?

Spoštuje slovenska država Konvencijo o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, specifično dopolnilni Pariški protokol, kjer se zagotavlja spoštovanje premoženja fizičnih ali pravnih oseb?

Vsa ta vprašanja si postavljamo Slovenci v Argentini in prav gotovo vsi pošteti in zavedni Slovenci v Sloveniji.

Ker je središče političnega dogajanja v Sloveniji, se lahko resno sprašujemo, ali moramo res fatalistično sprejeti vse, kar se tam dogaja in odloči ali imamo vsaj minimalno možnost vpliva na tamkajšnje dogodke in na uveljavljanje ustavne programatike.

Moja domneva je, da je možno, da vplivamo na razvoj naše domovine v tej novi obleki državnosti.

Naša značilnost in prednost je, da smo preživeli petdeset let v svobodnem svetu, daleč od poniževanj, kontrole tiska in mišljenja, da smo se vzgajali na demokratičnih šolah in univerzah, raznovrstnih organizacijah, svobodno ustanavljali društva in volili predstavnike, prosto gojili družabnost, prebirali tisk iz vsega sveta, imeli neprikrajšano možnost za versko javno in zasebno izživljanje.

Deležni smo bili ter uživali smo dobrih krščanskega in demokratičnega zapadnega sveta, kljub vsem svojim napakam, ki jih tudi ta svet ima.

Ostali smo ponosni in zavedni Slovenci. Vse te vrline menim, daleč presegajo tudi naše napake. Ohranili in gojili pa smo kar je bistveno: slovenstvo, tisočletno strnjeno s krščanstvom in grškoroško kulturo. Ohranili smo lik Slovenca, ki je bil v domovini teptan, ponižan ali iztrebljen.

Prav ta lik vzbuja nekako presenečenje in morda občudovanje med obiskovalci Argentine iz Slovenije, tako da nekateri govorijo o nekem argentinskem čudežu. Smatram, da ne gre za nikak čudež, ampak samo za enostavno ugotavljanje, kako se je istočasno razvijal isti slovenski človek ampak v svobodi. Če smo imeli ta čudoviti privilegij, kljub trpljenju izgnanstva, da smo živeli v svobodnem svetu, lahko sedaj, ponižno ampak tudi zavestno vplivamo z našim narodnim ponosom, delavnostjo, organiziranostjo, krščanskim in demokratičnim javnim pričevanjem na razvoj naše domovine.

To pričevanje naj bi bilo danes naše darilo mladi slovenski državi, kateri ob praznovanju petletnice rojstnega dne želimo vsega najboljšega!

„Slovenec“ pred stečajem

Kljub temu, da je časopisno podjetje Slovenec pred dobrim tednom dobilo novega direktorja Zvonka Bajca, ki naj bi podjetje spravil iz finančnih zagat, je koordinacija sindikatov podjetja najavilo, da bo v primeru, če kmalu vodstvo ne bo ponudilo pozitivne rešitve njihovih zahtev, primerne ukrepe. Zaposleni na Slovincu zahtevajo takojšnje izplačilo plač, nakazilo neporavnanih obrokov kreditov bankam, izplačilo regresa za leto 1995 in 1996, izplačilo junijskih plač do konca naslednjega tedna in še nekatere druge ukrepe s strani vodstva podjetja. Vprašanje je, ali bodo zaposleni sploh lahko stavkali, saj naj bi Bajec načrtoval ukinitve časopisa in stečaj podjetja Slovenec, hkrati pa sodeloval v intenzivnem pripravljanju novega časopisa.

Zapleti v vodstvu podjetja so se začeli potem, ko je Janez Obreza skupaj z dr. Ja-

Trg „Republika Slovenija“ v San Martinu

29. junija je bil pomemben praznik za mesto San Martín in še posebej za slovensko skupnost iz okraja. Občina je uradno imenovala in otvorila Trg (Plazoleta) Republika Slovenija, ki se nahaja na križišču cest Avda. Pte. Perón in Congreso.

Mestni svetnik Germán Švagelj, slovenskega pokolenja, je meseca aprila predlagal odboru Doma, naj zaprosi Mestni svet občine San Martín za imenovanje ulice Republika Slovenija. Mestni svet je predlog odobril in določil kraj in datum imenovanja. Arh. Marjan Eiletz je izdelal načrt za spomenik, ki je v obliki slovenskega znamenja. Na njem so vzdani slovenski, argentinski, grb mesta San Martín in podoba Marije Pomagaj (delo kiparja Ahčina). Gradnjo je zavzeto vodil Janez Marinček.

V mrzlem sončnem dopoldnevu smo se zbrali v lepem številu na trgu. Proslave so se udeležili vidni predstavniki argentinskega in slovenskega družbeno-političnega življenja: tajnik občine José de Luca (zastopal župana Libonattija), Germán Švagelj, veleposlanik dr. Janez Žgajnar in soproga, častni konzul Herman Zupan, predsednik in podpredsednik Zedinjene Slovenije Marijan Loboda in Lojze Rezelj, predsednik Doma San Martín Andrej Peršuh, zastopniki slovenskih domov, delegacija policije

in gasilcev. Kar iz šole so prihiteli tudi vsi otroci in učiteljice Rožmanovega tečaja, ki so navdušeno mahali z argentinskimi in slovenskimi zastavami.

Ob spremljavi občinske godbe smo s spoštovanjem zapeli argentinsko in slovensko himno. Župnik Jože Guštin je blagoslovil spomenik, zmolil v obeh jezikih in prosil lujansko in brezjansko Marijo za varstvo. Pozdravil nas je G. Švagelj in izročil veleposlaniku dr. Žgajnarju grb mesta San Martín. Slavnostni govornik Lojze Rezelj je jedrnat orisal slovensko skupnost. (Govor je objavljen). Nato so spomenik odkrili dr. Žgajnar, G. Švagelj in J. de Luca. V soncu se je zasvetil bronasti grb in pod njim napis: „El pueblo y la comunidad eslovena de San Martín a la República de Eslovenia en el 5º aniversario de su independencia.“

Po uradnem delu so se pomaknili v Dom, kjer smo ob lepo pripravljenih mizah postregli gostom z domačimi jedili. Pevski zbor je pod vodstvom Lučke Marinček Kastelic občuteno zapel Guastavinovo En los surcos del amor, ter narodni Kje so tiste stezice in Preljubo veselje.

Vsi Slovenci iz San Martina smo ponosni, da je ime naše predrage Slovenije umeščeno tudi v našem okraju.

Slovensko-latinskoameriška trgovska zbornica

Predavanje dr. Borisa Pleskoviča v Slovenski hiši

V petek, 14. junija, se je na povabilo Slovensko-latinskoameriške trgovske zbornice v dvorani Slovenske hiše v Buenos Airesu zbralo lepo število članov in prijateljev te ustanove. Podpredsednik Marjan Loboda je najprej v kratkih besedah povedal, da je namen Zbornice tudi seznanjati svoje člane z aktualnimi gospodarskimi pojavi v svetu in v Sloveniji. Spomnil je, da Zbornica obstaja že peto leto in združuje 50 slovenskih podjetnikov in profesionalcev v Argentini. Navzočim je sporočil pozdrave predsednika Zbornice Hermana Zupana, ki je bil ta čas v Sloveniji.

Za tem je predstavil predavatelja dr. Borisa Pleskoviča, ki je prišel v Argentino kot eden od predavateljev na gospodarskem simpoziju, ki je bil v Buenos Airesu v okviru Svetovne banke (The World Bank), in se je rad odzval povabilu naše Zbornice. Povedal je, da je povabljenec po študiju arhitekture v Ljubljani študiral ekonomijo na znanem Massachusetts Institute of Technology (M.I.T.) in diplomiral na Harvardski univerzi. Že več let je v službi v Svetovni banki, kjer je kot ekonomist na-

mestnik direktorja raziskovalnega oddelka.

V letih 1991/92 je navdušeno sodeloval pri gospodarski preureditvi osamosvojenjene Slovenije kot gospodarski svetovalec Demosove slovenske vlade. Je avtor številnih člankov in gospodarskih študij objavljenih v vodilnih ekonomskih revijah, pa tudi kot samostojne publikacije.

Z velikim zanimanjem so nato navzoči poslušali izvajanja dr. Pleskoviča. Z njemu lastno živahnostjo in globokim poznanjem svetovnega gospodarstva je odlično prikazal dejansko politično-ekonomsko situacijo v deželah nekdanjega vzhodnega bloka. Posebno je opozoril na hudo moralno krizo, ki se v gospodarskem življenju kaže predvsem v nevarno razširjeni korupciji. Postregel je z zanimivimi pogledi na slovensko gospodarsko stanje, kakor tudi na položaj v Južni Ameriki (Mercosur) in še posebno v Argentini.

Po predavanju je dr. Pleskovič odgovarjal še na številna vprašanja in pripombe poslušalcev in kar pozna ura je že bila, ko se mu je podpredsednik Marjan Loboda iskreno zahvalil za izjemno jasne besede, kar so navzoči potrdili z močnim aplavzom.

M. L.

dan odstopil. Na Obrezino mesto je po seji upravnega odbora 11. junija nastopil Zvonko Bajec, sicer član SKD. Pogovori med zaposlenimi in novim direktorjem Bajcem so se začeli v ponedeljek, 1. junija.

Zaposleni so se odločili, da bodo za izterjavo regresa in odtegljajev, ki so bili na plačilnih listih zaposleni za mesec marec in april prikazani kot nakazani, v resnici pa jih podjetje ni plačalo, zbrali pooblastila oškodovanih posameznikov in jih s pomočjo sindikalnega odvetnika poskušali izterjati.

Iz koordinacije sedmih članov so izvolili pogajalsko skupino, ki ji predseduje Pavel Fajdiga. Po drugi strani se govori, da Bajec sodeluje pri novem strankinem projektu, ki naj bi nadomestil časopis Slovenec, podjetje Slovenec pa naj bi odšlo v stečaj.

(Po Delu)

DR. JOŽE RANT

IZ ŠIROKIH PAMP IN VISOKIH ANDOV NE-SPOMINSKIM HRIBOVCEM

Naslov bo marsikdo označil kot pomankanje ljubezni, češ da gre za zaničevanje, omalovaževanje in kar je še takih naopak (vitia). Toda gledano iz argentinske širivosti in višine, se mi zdi to, kar je Spomenka Hribar napisala po papeževem obisku v Sloveniji, ozko in nekako „hribovsko“ v slabem pomenu.

Prvič, seveda so papežu napisali besedila, ki jih je govoril v slovenščini. Komu pa tega ne delajo? Ali res misli, da državniki in politiki sami pišejo svoja besedila?

Drugič, da bi bili papeža „okrog prinesli“, je pa malo hudo. Seveda papeža navadno pouče o stanju v določeni državi škofje tiste dežele, predvsem pa nuncij. Ali Hribarjeva upa trditi, da nuncij ni poizvedoval tudi pri škofu Grmiču ali prof. Trstenjaku, kar zadeva „katoliški tabor“, ali pa da ni šel po mnenje tudi k izven- in proticerkvenim krogem?

Tretjič, čeprav je bil papežev obisk tudi obisk državnega poglavarja v drugo državo, ni bil predvsem to oz. sploh ne. Papež potuje po vsem svetu in obiskuje katoličane, zato da jih — kot nekdanj sv. Peter — potrdi v veri. Pravim „katoličane“ (in druge, ki so „Bogu po volji“), ne toliko katoliško hierarhijo, s katero se tako dobiva vsakih pet let na romanju „ad limina“. Svojevoljno spreminjati papežev obisk v samó ali predvsem obisk državnega poglavarja, je zlonamerno.

Četrtič, čeprav prizna, da je nadškof Šuštar navedel dejstva, ko je govoril o bratomorni vojni in omenil nekaj komunističnih zločinov, ali ko je dejal, da so mnogi morali v tujino, vendar po Hribarjevi ni povedal (vse) resnice, — tako, v oklepaju —, ker ni omenil tega, kar je Cerkev v zgodovini počela drugim. Ali se je slovenska partija že kdaj javno skesala svojih napak in prosil odpuščanja, kot je to storil papež in z njim vsa Cerkev? Še posamezniki ne! Za Hribarjevo je to pomenilo „pranje umazanega perila pred papežem in svetovno javnostjo“! Drugače povedano: nadškof Šuštar bi moral lagati, češ da je Cerkev bila vsega kriva — kar jasno sledi iz zadnjega dela Hribarjevega poročila, ko pravi, da je katoliški odgovor na „narodnoosvobodilno borbo“ bil posledica cerkvenega hujskanja od kongresa Kristusa Kralja leta 1939 dalje. Poudarjanje na Kristusu Kralju je po Hribarjevi (marksistični) dialektiki nujno vodilo v to, da je NOB (beri: KP) postala za katoliško Cerkev Antikrist; in ker so tokrat tudi peli pesem Kristus Kralj, bodo zato vsi morali plačati — oz. že plačujemo, npr. Italiji v njenih zahtevah! Tako nesramnega dokazovanje je težko dobiti kje drugje. Vzrok je pač v tem, ker Hribarjeva vidi samo črno-belo, kot vsi idejno vdinjeni tako revnemu nauku kot je „znanstveni socializem“.

Petič, niti nadškof niti papež ne bi smela oznanjati tega, ker je središče krščenstva, velikonočna skrivnost: zmaga nad smrtjo, „zmaga premaganih“. Še manj, da je papež govoril samo o negativnih posledicah totalitarne ideologije komunizma in svaril pred možnostjo, da to ideologijo zamenja nič manj nevarna ideologija liberalizma. Po Hribarjevi bi papež moral govoriti tudi o totalitarni ideologiji v Cerkvi ali Cerkve same, in o njenih posledicah v Sloveniji! Kot da bi bila vera ideologija in celo totalitarna. In kot da bi šlo v Sloveniji med vojno za spor med dvema totalitarizmom.

Šestič, Hribarjeva ne sprejema nadškofovega — in katoliškega — poimena

sprave, ki zahteva tri pogoje: priznanje krivde, odpuščanje in prošnja za odpuščanje. Še manj to, da „mora biti temelj za spravo resnica o vsem dogajanju, pravičnost in končno ljubezen, ki edina preмага vse ovire“. Hribarjeva trdi, da je njeno pojmovanje sprave drugačno, pri čemer zapada v grobo prevaro (sofizem). „Menim, da je sprava brezpogojna, saj predpostavlja apriorno enakovrednost vseh ljudi in torej pomeni za vsakogar priznanje pravice do lastne resnice in svobode.“ Lahko bi rekli, da ni brezpogojna, ako predpostavlja, to se pravi, postavlja pogoj o brezpogojnosti; toda pustimo to, kar bi moglo zveneti besedno igračkanje. Ali je mar nadškof trdil kaj drugega? Oziroma ali je zanikal? Nikakor ne! Prevara Hribarjeve je v tem, da govori o enakovrednosti oseb, kar pa ni isto kot govoriti o enakovrednosti njihovih dejanj in mišljenj. Morilec je prav tako človek kot svetnik. Če sem v mislih rasist ali v dejanju zločinec, ne smem trditi, da so moje npravne lastnosti enakovredne človeku, ki enako vrednoti vse ljudi in ni zagrešil nobenega zločina. Hribarjeva pa trdi ravno to! Seveda sprava „priznava apriorno legitimnost vsakega mišljenja, torej vsakomur njegovo človeško dostojanstvo in domovinsko pravico v svoji domovini, v njegovem življenju in zgodovini“. Kdo bi to tajil! Razen Hribarjeve in precej njenih pristašev, ker so ravno oni tisti, ki tajijo to pravico vsem, ki so bili med revolucijo na „drugi“, po njih zmotni, krvavi, bratomorni in kolaboracionistični strani.

Sedmič, po Hribarjevi se nadškof sam ni držal sodil za spravo, ker ni priznal krivde, ni prosil odpuščanja in ni dokazal pripravljenosti za odpuščanje, to pa zato, ker je govoril samo o žrtvah komunistične revolucije. Zato je po njej „manipuliral z zgodovino“, kar bi pomenilo, da je zamolčal del resnice, — še dobro, da je prizna, da je to, kar je povedal, bila resnica —, in to zavoljo politične in moralno prestižne koristi. Hribarjeva pozablja, da je Cerkev „glas tistih, ki nimajo glasu“. V Sloveniji, npr., vsi desetisoči, ki so jih pomorili v imenu revolucije ali s kleveto o narodnem izdajstvu; vsi tisti, o katerih sta govorila nadškof pa papež; vsi tisti, ki še danes živijo v zamejstvu ali doma in se jim ne priznava pravice, o katerih govori Hribarjeva. Pa tudi če bi se jim priznalo, v skladu z njenim pojmovanjem sprave še vedno ostajajo za slovensko „javno mnenje“ izdajalci. Kar seveda ne velja za vse druge. Tem je treba dati vse pravice mišljenja in ravnanja, danes in za nazaj, zato jih ni mogoče dolžiti ne soditi ne obsojati. Z drugo besedo: po Hribarjevi sprava pomeni to, da vse ostane tako, kot je bilo zadnjih 45 oz. zdaj že 50 let!

Osmič, še hušji sofizem je trditi, da Cerkev obsoja vse, njo pa sodi le Bog in da si sama dobiva od Boga odpuščanje. O čem govori Hribarjeva, o cerkveni hierarhiji ali o cerkvenem občestvu? Namerna dvojnost! Morda pa govori le o posameznih udih Cerkve. Te Cerkev sodi — na svoj način, sodi pa jih lahko tudi zakonita državna oblast. Nismo dozdej videli, da bi bil kdo iz komunističnega ali NOB tabora sojen zaradi zločina nad osebami in nad narodom! Nismo še slišali o tem, da bi bile neveljavne vse sodbe in obsodbe nezakonite komunistične tiranije, tako medvojne kot povojne. Kadar se bo to zgodilo, potem bo Hribarjeva smela govoriti o spravi v njenem pomenu, če bo seveda vključevala vse brez izjem, in ne bo še vnaprej obsojala a priori

Cerkev in posameznike.

Devetič, ali je res Hribarjeva tako ozka in kratkopametna, da misli, da so papeža prevarali, ko je pričal, da „je med drugo vojno divjal pri nas revolucionarni teror in teror državljanske vojne“ in da je nato tudi vladala totalitarna ideologija? Nehote se človek spomni na janzenistični spor s papeži, ko so janzenisti vztrajali na tem, da ima papež „de iure“ prav, „de facto“ pa se moti. Kaj je pričakovala Hribarjeva in vsi „bivši“ partiji in njihovi zavestni ali nezavestni pripadniki? Da bo papež pohvalil NOB in dal blagoslov vsem krivicam, ki še obstajajo v današnji še ne pravno pravični državi Sloveniji? Ni čisto nič važno, kaj sodi kak Anglež (ali kdorkoli drug) o tem, če smo se že dogovorili na kateri strani smo bili med vojno. Zgodovina pravi, da smo bili na dveh straneh: ena na sovjetski, druga pa na zahodni. S katero se sklaja Hribarjeva? Če smo še danes razdvojeni, ni to papeževa krivda, temveč prav tistih, ki nočejo sprave v cerkvenem pojmovanju. To pa samo zato, ker hočejo biti prepričani, — ne vem, če so —, da so le oni imeli prav in da so le oni v vsem pravilno ravnali.

Desetič, Hribarjeva hoče narodno slogo na podlagi tele laži: „Sami smo se uprli okupatorju, potem smo pa še sami s svinčnikom na volitvah odpravili komunizem in vzpostavili demokracijo.“ Zgodovinska resnica je, da je KP do napada Nemčije na bivšo Sovjetsko zvezo kolaborirala z nacisti in da si je potem na krvav način zagotovila vodstvo v OF oz. NOB; zgodovinska resnica je, da so sami partizani priznavali, vsaj do leta 1948, da jih je „osvobodila“ Rdeča armija (ki je pustila svoje sledi v Prekmurju); zgodovinska resnica je, da se vojna ni skrajšala niti za en dan zaradi „osvobodilne borbe“; zgodovinska resnica je, da Slovenija leta 1945 ni bila osvobodjena, ampak nanovo in hušje zaslužena in da je prelila več krvi kakor med vojno. Kolikor pa je res, da so odpravili komunizem, bomo šele videli, delno na prihodnjih volitvah, predvsem pa v vsakdanjem življenju. Dozdej ni videti, da bi se glede tega dosti spremenilo. Hribarjeva piše, da „nam je s papeževim obiskom uspelo“ dvoje: svetu smo se predstavili kot komunistična država, ki je med drugo svetovno vojno ni bilo na strani zaveznikov, marveč je bojevala samo svojo državljansko vojno, in to izključno po komunistični krivdi. Zbrisana je celo razlika med nacifašizmom in komu-

nizmom, ki je bila v drugi svetovni vojni jasna.“ Ni papeževa krivda, če svet danes tako gleda na Slovenijo. Kdo more tajiti, da je komunistom šlo samo za revolucijo? Toda noben protikomunističen izseljenec ne bo trdil, da so bili vsi komunisti, ali da je večina v NOB hotela tako revolucijo. Če danes ni videti razlike med nacifašizmom in komunizmom, je to pač zasluga komunizma v kakršnikoli obliki, stalinističnega, maoističnega, titovskega, ker je komunizem v svoji „socialistični“ dobi oboževal državo in partijo prav tako ali še bolj kakor nacizem in fašizem.

Enajstič, Hribarjeva vidi kot edini nasledek — ali celo namen? — papeževoga obiska „novo“ razdvojenost med Slovenci. Toda ta razdvojenost je bila že prej. In bo še, dokler ne pride do sprave v cerkvenem pojmovanju. Po njej je to drug „uspeh“ papeževoga obiska: „smo spet izgubili priložnost, da se spravimo in začnemo živeti kot država. Kot nacija, ki ima svojo zgodovino in jo jemlje za svojo v celoti, kakršna pač je.“ Če vzamemo njene besede v strogem pomenu, naj potem najprej ona in njeni sprejmejo vso zgodovino v celoti, kakršna je, ne kakršno si ona umišlja. Kot (bivša?) marksistka mora dobro vedeti, da akcija vzbuja reakcijo in da potem mora priti do sinteze. Komunistični monolog ni mogel zatrei poskusa odgovora. Če se ta dozdej kaže samo kot monolog, ni tega kriva reakcija na 45-letno zatiranje nasprotnikov. Ko bo pripravljena na razgovor, v katerem vsak že naprej prizna, da drugi more imeti (vsaj v nečem) prav, potem bo odprta pot do sprave. Tega pa dozdej ni videti. Sprava ni v tem, da drugi molči in se sprijazni s stanjem, kakršno pač je. To bi bilo hlapčevsko, suženjsko. Nekomunistični zavedni Slovenci, doma ali v tujini, verni ali ne, pa nočejo biti hlapci nikomur. Niti ne v novi slovenski državi. Ki sploh ne bi bila vredna, da se imenuje demokratska ali polnopravna država, če ne bi popravila vseh krivic in zagotovila enakopravnost za vse, brez izjeme.

Dvanajstič, kako si upa Hribarjeva trditi, da bi papež hotel v Sloveniji „homogeno maso enovitih delov pod kakšnim kaplarskim poveljstvom“? To je komunistično-fašistično izrazje, ki odgovarja stanju, ki so ga (svojčas?) znali vpeljati v Sloveniji in drugje.

Znak katolištva je pluralizem, a v pravi in ljubezni.

Velik uspeh mladega slovenskega znanstvenika

V noči od 29. na 30. april je raketa ATLAS/CENTUR ponesla v vesmirje satelit in v njem detektor (Röntgeneskop), pri katerem je bil bistveno udeležen Slovenec dr. Marko Bavdaž. Start rakete je potekal v popolno zadovoljstvo. Točno v predvidenem času 0.31 se je raketa dvignila v nebo. Že čez kako uro je satelit poslal vest, da je z njim vse v redu in da že nadaljuje svojo načrtovano pot okrog zemlje. Sedaj kroži točno nad ekvatorjem v višini 500 km.

So nebesna telesa, katerih ne moremo videti, ker nam ne pošiljajo optičnih žarkov. Ta pa izžarevajo ujemne röntgenske žarke in te žarke ta teleskop očame, jih analizira in dobljene podatke pošlje na sprejemno postajo. Ta postaja je v Afriki in sicer v vzhod-

ni Keniji. Od tam jih pošljejo preko drugega satelita v centralo, katera se nahaja v bližini Rima. S tem podvigom bo znanost zopet napravila korak naprej in bomo lahko prišli do novih spoznanj o dogajanjih v naši galaksiji.

ZAGORJE: V zagorskem rudniku so izkopali zadnjo tono premoga. Rudnik bodo zaprli in 69 delavcev bo dobilo obvestilo, da sodijo med trajno presežne.

CELJE: S parado 221 enot, podelitvijo pokalov in medalj so na atletskem stadionu sklenili dvodnevno državno tekmovanje gasilcev. Po osemih letih se je tu zopet srečalo 2200 gasilcev; ki sta se jim pridružili enote Hrvaške in Madžarske.

NOVICE IZ SLOVENIJE

SLOVENC V ARGENTINI

Osebnе novice

Rojstvo: Dominiku Oblak in Luči roj. Jereb se je 4. julija rodila prvorojenka, ki bo pri krstu dobila ime **Tanja**.

Srečnim staršem naše čestitke!

Smrt: Na posledicah prometne nesreče je umrl **Aleksander Grbec** (22) iz Sloven-

ske vasi v Lanusu.

Naj počiva v miru!

Novi diplomantki: Na Buenosaireski državni univerzi je dokončala študije in postala contadorica pública gospodična **Sonija Elizabeta Cimato Šenk**.

Na medicinski fakulteti buenosaireske državne univerze je diplomirala **Irena Lesar** in postala zdravnica.

Želimo jima veliko sreče in uspeha!

36. obletnica Slovenskega doma v San Martinu

26. maja je sanmartinski Dom praznoval novo obletnico. Slavje se je pričelo s sv. mašo ob 11.30 uri v Zavodu, maševal je delgat Jože Škerbec za vse žive in rajne rojake iz okraja. Pel je pevski zbor pod vodstvom Lučke Marinček-Kastelic, potem je bilo kosilo z lepo udeležbo. Nato so otroci iz Ramos Mejije, San Justa, Lanusa, Carapachaya in San Martina imeli nogometne tekme.

Popoldne je sledil kulturni program. Pozdravne besede in povezovanje je imela Vera Breznikar-Podržaj. Nagovorila je vse goste: „Danes praznujemo novo obletnico Doma v San Martinu. Pred 36. leti ste vi, dragi starši in stari starši z ljubeznijo in trudom zgradili v tujini skupni dom, da bi v njem ohranjali vero, slovenski jezik in kulturo in vse te vrednote posredovali novim rodovom. Tako je ta Dom postal in naj bo še vnaprej res prava, hišica očetova!“ Z lepimi pozdravi vsem je zaključila nagovor.

S spoštovanjem so vsi sprejeli slovensko in argentinsko zastavo.

„V imenu organizirane skupnosti v San Martinu nas bo pozdravil predsednik Andrej Peršuh.“

Pozdravil je vse goste: podpredsednika Zedinjene Slovenije dr. Vitala Ašiča, delegata Jožeta Škerbca, zastopnike vseh Domov, veleposlanika dr. Žgajnarja in gospo. Tudi zastopnike Triglava in Bernala.

„Lic. Vladimir Voršič nam bo podal nekaj misli,“ je povezovala Vera Breznikar-Podržaj. (Njegov govor smo že objavili.)

Pozdravil nas je tudi veleposlanik dr. Žgajnar.

Pevski zbor, pod vodstvom Lučke Kastelic je občuteno zapel Hišica očetova, Kje so tiste stezice.

„Tudi mi smo ponosni na našega duhovnega očeta in škofa A. M. Slomška in mu zaupno kličemo:

Klicar slovenstva bil si svoji domovini, klicar slovenstva bodi tudi nam v tujini.“

Ponosni na očeta slovenskih šol so otroci šole dr. Rožmana recitali pod vodstvom Katic Dimnik in Saše Golob solo recitacijo: Slomškovi Kdo je vse ustvaril?, Glasni zvonček naše vesti in šola poje Pesem za poj, Matjažek in luna, Na planincih — Najmlajši so korajžno peli.

„Škof Slomšek je bil eden istih mož, ki je spodbujal in utrjeval narodno zavest ter reševal s svojo govorjeno in pisano besedo mali slovenski narod. Ali niso besede, pisane pred več kot 100 leti, potrebne za nas tudi danes?“ je razmišljala Vera Podržaj in ponovila Slomškove besede: „Materin jezik je najdražja dota, ki smo jo dobili od staršev. Skrbno smo ga dolžni ohraniti, olepšati in svojim mlajšim zapustiti.“

Metka Kahne, Marta Jenko-Škulj, Vera in Tone Podržaj so dovršeno in prepričljivo podali pesmi Ludvika Ceglarja o materini besedi: Sladki napoj (Metka), Najdražja dota (Marta), Slovenski jezik (Vera), Čudovito orodje (Tone), Materina beseda (vsi). Zaključili so s prisego: „Mi ljubimo besedo tvojo, mati mila, in cenimo jo bolj kot vse jezike tuje. Tako tesno se z bistvom našim je spojila, da je iz nas vihar noben več ne izruje.“

Solo-otrok:

„Oj zlati čas. Je v mladih letih setev, bo v starih dobra žetev, če pridni bodemo nam nikdar žal ne bo.“

Šolarji višjih razredov so zapeli: Hola, hola, fantje vstajajte, otrok: „Kdor s svojimi starši lepo ravna, časno in večno srečo ima.“ Nato so zapeli pesem V nebesih sem doma.

S folklorno točko se je predstavila skupina pod vodstvom ge. Elizabete Petkovšek-Mavrič in zaplesla poskočno polko.

„Ni jih na svetu ljudi, ki bi raje peli kakor Slovenci. Veselje je del življenja, a pravo veselje je le pri nas in vas mladih doma.“

Vsi nastopajoči, kar trije rodovi, stare mame, očetje, hčerke in sinovi so nato zapeli Preljubo veselje.

Za tem je predsednik Doma izročil pokale zmagovalcem nogometa: 1. mesto San Justo, 2. San Martín.

Največjo skrb in delo za ves program je imela ga: Vera Breznikar-Podržaj.

Vse je potekalo pod originalno scenerijo, ki jo je zamislila Magdi Vlaho-Troha in izdelala s pomočjo Vere in Lilije, Tončija Pavliča in vrsto sodelavcev.

Po programu smo se zadržali ob prigrjenih mizah in tudi zaplesali ob zvokih Slovenskega instrumentalnega orkestra.

bega vzdrževanja, morali zapreti in načrtovati obnovo: kamnite obrežne opornike in oboke, zamenjali so nosilne jeklene dele mosta in obnovili izolacijo, odvodnjavanje, vozišče in pločnik ter ograjo. Zdaj spet služi svojemu namenu; smejo ga prečkati vozila do treh ton teže.

LJUBLJANA — Ravnatelj slovenskih osnovnih in srednjih šol so dobili dopis ministrstva za šolstvo in šport, v katerem učence prosi za pomoč osnovne šole Safvet-beg Bašagić v Sarajevu. Šola je v središču mesta, v njej pa je zagotovljen prostor za dopolnilni pouk slovenskega jezika za približno 200 otrok Slovencev, ki živijo v Sarajevu.

LJUBLJANA — Ponedeljki v ljubljanskem klubu Central so že tradicionalno rezervirani za jazz. Po daljšem času se je predstavila slovenska skupina Quatebriga v novi zasedbi: Nino de Galeria, bas, Aleš Rendla, bobni, David Jarh, trobenta in flauta, Žarko Živkovič, kitara in Vasko Atanasovski, saksofon.

MARIBOR — Ob zaključku letošnje sezone Drame Slovenskega Narodnega Gledališča v Mariboru so imeli konferenco. Po odkritju ogromnega finančnega primankljaja zapuščala gledališče ravnatelj Tomaž Pandur in še vrsta njegovih najbližjih sodelavcev: Ksenija Mišič, Livio Bandurina, Branko Štrubelj, Alojz Svete, Radko Polič, Primož Ekart, Svetozar Cvetkovič, Ivan Boban, Ivo Leskovec, Milena Muhič, pevka Darja Švajger, dramaturg Livia Pandur in Staš Ravter in direktor tehnike Danilo Rošker. Po Pandurjevih besedah bodo nadaljevali tam, „kjer se umetniško poslanstvo prepoznava ter spoštuje in kjer velja edini zakon — kakovost.“

LJUBLJANA — Razstava domače in umetnostne obrti, ki so jo najprej odprli v Slovenj Gradcu, se je nato preselila v Ljubljano. Gostovala je na ljubljanskem gradu, na njej pa je sodelovalo nad 200 ustvarjalcev.

DUNAJ, Avstrija — Mezzosopranistka Marjana Lipovšek je prejela najvišji častni in strokovni naziv komorna pevka za vrhunske umetniške dosežke na odru Državne opere. Priznanje uradno podeli predsednik avstrijske republike z dekretom, ki je z datumom zapisan na diplomu.

LJUBLJANA — Pošta Slovenije in podjetje Delo — tiskarna sta 46 dni pred začetkom poletnih Olimpijskih iger v Atlanti predstavila priložnostni olimpijski poštni znamki. V prvi, z nominalno vrednostjo 100 tolarjev, je avtor Bronislav Fajon upodobil atletinjo Brigito Bukovec in Britto Bilač, drugo, z vrednostjo 75 tolarjev, pa je posvetil veslaču Iztoku Čopu in kajakašu Fedji Marušiču. Izbral je športne discipline, kjer je trenutno Slovenija najmočnejša.

LJUBLJANA — Druga izdaja Prazničnega leta Slovencev zdaj že pokojnega dr. Nika Kurenta v dveh knjigah je bila avtorju podlaga za izdajo njegovega antološkega dela v nemščini. Das festliche Jahr der Slowenen, Brauchtum im Jahresland bo ob Zablatnikovih predvsem na Koroško vezanih etnoloških tekstih nemško beročim laikom in strokovnjakom omogočilo seznaniti se z letnimi šegami na vsem slovenskem ozemlju, pri čemer jim bo nedvomno v pomoč daljša spremna beseda dr. Vilka Novaka Slovenija — ljudje in dežela, ljudska kultura in kulturna krajina.

LJUBLJANA — Založnik Anton Krašovec je izdal prvo od treh monografij o slovenskih cerkvah. Delo, ki so ga založnikovi sodelavci podpisali s skupinskim psevdonimom Jakob Gale, predstavlja s kratkimi opisi in več kot 300 fotografijami vse farne cerkve ljubljanske nadškofije. V drugi knjigi bodo predstavljene cerkve mariborske, v tretji pa cerkve koprške škofije.

LJUBLJANA — Podjetje Rog že trideset let izdeluje kolesa in okvire zanje. V mesecu maju so slovesno proslavili izdelavo sedemmilijontega kolesa. Kar tri četrtine svojih izdelkov izvozijo, predvsem v evropske države, od lani tudi na Norveško, v Ukrajino in Francijo.

MARIBOR — Podjetje Kristal je bilo izbrano, da obnovi vsa steklena okna (okoli 2.800 kv. metrov) sarajevskega hotela Holiday Inn. Stekla so obdelali v obratih v Selnici in Lenartu, posebno pozornost pa je bila posvečena prevozu stekel v Bosno in Hercegovino, saj so tamkajšnje ceste in mostovi močno poškodovani. Kristal je dobil razpis tudi zato, ker je že vstavil okna v času gradenj za sarajevske zimske olimpijske igre. S tem je napovedal tudi svojo trgovsko vrnitev na tamkajšnje trge in pomoč pri obnovi BiH.

POLŠNIK — V tej hribovski vasi med Litijo in Zagorjem je zapisano, da je leta 1895 začel pouk v šoli, zato sedaj obhajajo stoletnico tega dogodka. Danes obiskuje šolo 23 učencev od 1. do 4. razreda, malo šolo (otroški vrtec) pa osem. Temu primerno je tudi število osebja: dve učiteljici si delita otroke v osnovni šoli, ena ima na skrbi otroke v mali šoli, študentka Pedagoške fakultete pa vodi šolski zborček. Med proslave stoletnice je šteti osrednjo prireditev s srečanjem nekdanjih učiteljev in učencev, koncert, uprizoritev Ingoličeve igre Našli so se, pohod po okolici z naslovom Od cerkvice in razstavo o skupni šolski preteklosti.

PTUJ — Leta 1993 so ustanovili Skupnost starih mest Pirana, Škofje Loke in Ptuj z namenom, da pospešijo načrte za obnovo starih jeder teh mest. Na Ptujso so odprli razstavo posameznih načrtov (iz vsakega mesta po enega), ki prikazujejo kako naj bi rešili nekatere probleme, ki jih prinaša staranje. Tako so v škofjelovski Kašči že uredili Miheličevo galerijo in gostinski prostor, v Ptujso bodo v mali grad namestili Knjižnico Ivana Potrča, v Piranu pa se pripravljajo na obnavljanje Tartinijevega gledališča. Razstava bo potem bila na ogled v ostalih dveh mestih, ker se tudi sedež skupnosti vsako leto seli v eno izmed teh mest.

LJUBLJANA — Slovenska policija ima pripravljenih več akcij za večjo varnost na cestah pod skupnim geslom Premalo nas je, da bi umirali na cestah. Akcija Hitrost ubija je trajala en mesec, med katerim je bilo na slovenske ceste postavljenih 48 radarjev, ki so lovili prehitre voznike. V Celju so med poskušanjem, v pičlih petnajstih minutah zasledili dvanajst prehitrih voznikov.

LJUBLJANA — V registru političnih strank, ki ga vodijo na notranjem ministrstvu, je vpisanih enaindvajset strank, na vpis pa se pripravljajo novih pet. Za vpis je potrebno zbrati vsaj dvesto ustanovnih izjav polnoletnih državljanov, predložiti statut, program stranke, zapisnik ustanovnega sestanka ali kongresa, navesti izvoljene organe stranke in funkcionarja, ki zastopa stranko kot odgovorna oseba. Stranka pa uradno zaživi od trenutka, ko je vpisana v sodni register.

SELO, ŠEMPETER — Skoraj dvanajst kilometrov je dolg cestni odsek, ki so ga odprli med tema dvema krajema. Hitra cesta bo povezovala mednarodni mejni prehod Vrtojbo mimo Razdrtega z Ljubljano. Od Šempetra do Vrtojbe je cesta že zgrajena. Nadaljevali bodo z gradnjo od Sela do Vipave, nato do Podnanosa.

NOVO MESTO — Kandijski most, star sto let, so temeljito obnovili. Kot visok tehnični dosežek svoje dobe je zdaj zaščiten kot zgodovinski in tehnični spomenik. Lani so ga zaradi preobremenjenosti (čezenj je dnevno peljalo okoli šest tisoč vozil) in sla-

MALI OGLASI

ORIENTE S.R.L. - Prevozi - poroke - rešilni avtomobili - mrliške vežice - pogrebi - Monseñor R. Bufano 2651 (ex Camino de Cintura) 1754 San Justo - Tel.: 651-2500 / 651-2335

ZOBOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implantes óseo-integrados; sredi in petek, od 14 do 18; Belgrano 3826 - 7. nadstr. „B“ - San Martín - Tel.: 755-1353.

TURIZEM

Tel. 441-1264 / 1265

Letalske karte, rezervacija hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJO N° 3545-82 Y. Yrigoyen 2742 - San Justo

ADVOKATI

dr. Marjana Poznič - odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 382-1148

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs — odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: tel. in faks: 374-7991 in 476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Bogotá 3099, 2° B, Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 613-1300

ZA DOM

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón - Tel.: 489-3319.

FOTOGRAF

Marko Vombergar - Telefon: 659-2060. Atelje: Garibaldi 2308 - (1754) Villa Luzuriaga.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Sarmiento 385 - 1. nadstr., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - Tel.: 325-2127.

Kreditna Zadruga SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje od sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uraduje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

Cena največ štirih vrstic \$ 4,- za enkratno objavo, za vsak mesec — 4 številke — \$ 12,-

Poravnajte naročnino!

Slovenski krščanski demokrati

Ob bližajočih se volitvah vabijo člane in prijatelje na

informativni sestanek

14. julija v Slomškovem domu v Ramos Mejiji

21. julija v Slovenskem domu v Carapachayu po sv. maši.

Vabi odbor

VABLJENI Slovenska kulturna akcija vabi:

vse kulturno čuteče, v umetnost ali znanost usmerjene rojake, predvsem mlajše, da se ji približajo in povedo svoje mnenje, svoje težnje in probleme v iskanju možnosti za uveljavitev v kulturnem ustvarjanju.

Marijan Eiletz (tel. 662-1623)

Vinko Rode (tel. 242-8061)

Andrejka Papež, referentka za mladino (tel. 766-3529)

Ob 25-letnici Mladinskega pevskega zbora San Justo

vas vabi Slovensko dušno pastirstvo na

KONCERT,

ki ga bo zbor izvajal v Slovenski hiši v soboto, 13. julija, ob 20.30.

Prisrčno vabimo vse, ki radi poslušate in podpirate naše petje.

Zvesti domovini in Bogu

44. obletnica Društva Slovenska vas

28. julija 1996

ob 9.00: slovesna sv. maša v cerkvi Marije Kraljice

ob 12.30: kosilo

ob 16.00: kulturni program: slavnostni govornik: Marjan Loboda; odrska predstava: „Kurent“

ob 18.00: prosta zabava, sodeluje „ZLATA ZVEZDA“

Prijave za kosilo na tel. 202-2095.

SLOGA

- Ugodne naložbe - Hitra posojila - Socialne podpore

Za rojstvo, ob poroki, ob končanih srednješolskih študijih, ob končanih visokošolskih študijih (nekateri stroke), ob uradno proglašeni stalni in popolne ne- sposobnosti za delo, ob smrti, starostne podpore.

V SLOGI JE MOČ!

SVOBODNA SLOVENIJA

sporoča, da je v založbi Zedinjene Slovenije izšla knjiga, ki opisuje avtorjev odhod iz Slovenije in prva leta begunstva v taboriščih.

NA DOLGO POT

dr. Ludvik Puš

s pomočjo mecenskega daru iz pisateljeve zapuščine.

Knjiga ima 329 strani in se lahko dobi za 10 pesov v dušnopastirski pisarni v Slovenski hiši in v pisarni Sloge.

Francetu Papežu v spomin

Rodil se je na robu Belokrajine leta 1924. Komaj je zaživel svojo mladost, se je začela druga svetovna vojna, sovražna okupacija ter boljševidna revolucija in vse njene posledice. Bil je prvi pri odporiškem gibanju, nato je pristopil v domobranske vrste, ob koncu vojne se je s posadko prebil v Italijo in si tako rešil življenje.

V begunskem taborišču je končal gimnazijo in leta 1948 je med drugimi prispel v Argentino. Zaposlil se je pri javnih delih v Barrio Evita, nato je dobil službo kot knjigovodja v tekstilni tovarni v Munro, tam si je tudi ustvaril dom in družino.

Pisati in pesnikovati je začel že v srednji šoli, tukaj v Argentini pa je nadaljeval in se izpopolnjeval. Njegove spise in pesmi so objavljale tukajšnje revije in časopisi. Bil je pobudnik Slovenske kulturne akcije, njegova dela pa so bila tiskana tudi v zamejstvu v Trstu in v Celovcu. V svojih pesmih in esejih se je stalno posvečal razmišljanju življenja, o življenju in vraščanju v novi svet, po drugi strani pa ga je mučilo domotožje in ljubezen do izgubljene domovine. Življenje v tujini je sprejel kot naizogiben izhod, njegove besede in verzji pa so stremeli in se vračali vedno tja, kjer so naše korenine.

Doma za časa vladanja komunističnega enoumja ga niso priznali, drugi pa niso smeli vedeti za njega, tudi v tujini smo ga premalo cenili, dostikrat ga nismo doumeli, nismo znali razumeti njegovega sloga. Ko

je bil že hudo bolan in predno je odšel v bolnišnico, odkoder se ni več vrnil, mu je bil posredovan in izročen članek, ki je medtem izšel v časopisu „Slovenec“ pesnika Franceta Pibernika, s katerim se je on tudi dopisoval, v katerem omenja in zagotavlja, da bodo slovenski ustvarjalci, pesniki in pisatelji v zamejstvu in v svetu, ki so bili doma toliko let zamočani in zatajeni, prišli imenoma v novoizdani Slovenski leksikon. Bil je videti vesel te novice in s tem skromnim zadoščanjem in priznanjem je šel v prezgodnji grob. Ob mesecu njegove smrti je Društvo slovenskih pisateljev v Ljubljani priredilo dne 30. maja t. l. spominski večer, v katerem so recitali njegove pesmi in besedila. France Papež bo ostal v slovenski zgodovini kot pesnik in pisatelj, ki je ustvarjal in utrjeval v tujini slovensko besedo.

V svojih pesmih in esejih je pogosto omenjal svoj dom v tujini na robu velemešta ob srebrni reki v daljavi argentinske pampes. Sedaj je našel svoj končni dom v Olivosu blizu reke, tudi tam na robu pokopališča je njegov grob tik ob zidu, čez katero se sklanja namesto tolikokrat opevane belokranjske breze, simbolično argentinsko drevo ombú.

Pokojni France Papež je dal za svojo družino, za našo skupnost, za narod vse, kar je mogel dati, zato ga bomo ohranili v lepem spominu. Bil je človek vreden vsega spoštovanja in časti.

I. Ž.

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
Director: Valentín B. Debeljak
Proprietario: Eslovenia Unida
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
(1407) BUENOS AIRES
ARGENTINA
Teléfono: (54-1) 636-0841
Teléfax: (54-1) 636-2421

Glavni urednik:
Tine Debeljak ml.
Redacción:

Antonio Mizerit, dr. Katica Cukjati,
Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Concesión N° 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión N° 3824

Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N° 85.462

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti pa \$ 65; obmejne države Argentine 90 USA dol.; ostale države v obeh Amerikah 100 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 75 USA dol. za vse države.

Če ke na ime „Eslovenia Libre“

Stavljenje, oblikovanje in tisk:
TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - Tel./Fax: 307-1044
(1101) Buenos Aires

OBVESTILA

ČETRTEK, 11. julija:

Se ja upravnega sveta Zedinjene Slovenije.

SOBOTA, 13. julija:

Koncert Mladinskega pevskega zbora San Justo v Slovenski hiši ob 20.30.

PETEK, 19. julija:

Se ja Medorganizacijskega sveta v prostorih Zedinjene Slovenije.

SOBOTA, 20. julija:

Slovenski srednješolski tečaj v Slovenski hiši.

NEDELJA, 28. julija:

Obletnica Hladnikovega doma v Slovenski vasi.

SOBOTA, 10. avgusta:

Slovenski srednješolski tečaj v Slovenski hiši.

Degustación Inaugural

Danybio

Iniciación Artesanal Europea
1965 | 1996

Seguramente Usted reconoce, desde hace tiempo, la calidad de nuestros productos. Y sabemos que pertenece al selecto grupo de nuestros fieles Clientes.

Y es en honor a esa fidelidad, que nos Complace Invitarlo Especialmente a la Degustación Inaugural de Nuestro

Nuevo Salón de Ventas

El próximo Sábado 13 de Julio.

A partir de las 11 Hs.

Venga a disfrutar de nuestras Especialidades y Llevese Sabrosísimos Premios.

Nuevo Salón de Ventas - Tapaque 6344
Línea de Atención al Cliente - 687-6200